ДОСЛІДЖЕННЯ СТУПЕНЮ ЗАДОВОЛЕНОСТІ ПРАЦЕЮ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Гаркуша М.І.[1], Сагайдак-Нікітюк Р.В.[1], Красичкова О.В.[2]

[1]*Кафедра процесів та апаратів хіміко-фармацевтичних виробництв*

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

Корпорація Roche

м. Базель, Швейцарія

paft@nuph.edu.ua

Ефективність функціонування будь-якого фармацевтичного закладу та його колективу значно залежать від задоволеності працею провізорів, під якою розуміють ставлення до трудової діяльності та її окремих складових. З іншого боку, її доцільно розглядати як внутрішній стимул до праці та фактор впливу на результати діяльності провізора та функціонування закладу. При цьому відсутня прямолінійна залежність між задоволеністю праці та її результатами, тому що виникають випадки, коли фахівець задоволений працею, але він працює неефективно і неякісно. Чим вище задоволеність працею, тим нижче плинність кадрів, швидше оволодіння потрібними вміннями та навичками, розвиток й удосконалення соціально-психологічних характеристик фахівця фармації, необхідних для здійснення ним професійної діяльності, а також вище мотивація праці.

Задоволеність працею є широким поняттям і визначається багатьма факторами. Так, одні фахівці можуть задовольнятися престижністю професії, інші – заробітною платою, треті – можливостями допомагати людям та ін., тому доцільним є визначення, з одного боку, індивідуальної задоволеності праці, а з іншого – загальної задоволеності працею або задоволеності її певними факторами.

Результати анкетування провізорів свідчать, що за такими складовими, як задоволеність закладом, фізичними умовами, роботою, злагодженістю дій колективу, стилем керівництва та професійною компетентністю керівника, кар'єрним ростом, можливостями використовувати власний досвід і здібності, вимогами роботи до інтелекту фахівця, спостерігається середній бал – 2 (задоволений). Задоволеність зарплатою порівняно з трудовитратами та зарплатою в інших закладах, тривалістю робочого дня та впливом ступеня задоволеності роботою на рішення пошуку нової роботи оцінюється в 3 бали, тобто фахівці фармації не повною мірою задоволеність. Отже, середня величина задоволеності працею, отримана в результаті опрацювання анкет, дорівнює 33 балам, що відповідає показнику «не цілком задоволені», тобто колектив не повністю задоволений умовами і характеристиками роботи.

Якщо проаналізувати задоволеність працею кожного окремого опитуваного, то спостерігається така залежність: 5,1 % опитаних фахівців цілком задоволені роботою, 42,4 % - задоволені; 45,8 % - не повною мірою задоволені; 6,7 % - незадоволені. Детальний аналіз висвітлив, що 18,6 % усіх відповідей респондентів свідчать про повну задоволеність працею фахівців, а 3,4 % - вкрай незадоволені. Цікавим є аналіз крайніх положень задоволеності, так спостерігається повна задоволеність закладом та роботою (18,6 % респондентів), злагодженістю дій колективу (20,3 % респондентів), вимогами до інтелекту (22 % респондентів), професійною компетентністю керівника та стилем керівництва (37,3 % респондентів) (фахівці оцінили параметр у 1 бал - «повна задоволеність»). Але крайня незадоволеність фахівців за такими складовими, як зарплата порівняно з іншими закладами (13,6 % респондентів), тривалістю робочого дня (10,2 % респондентів), зарплатою порівняно з витратами труда (8,5 % респондентів), кар'єрне зростання та фізичні умови (3,4 %

респондентів), стиль управління (1,7 % респондентів) (параметр оцінено у 5 балів - «крайня незадоволеність») – свідчать про необхідність приділення певної уваги до цих складових керівництвом закладу та розробити заходи з їх поліпшення.

Таким чином, соціально-психологічні характеристики, задоволених своєю працею, провізорів є цілеспрямованість, відповідальність, організаторські здібності, високі оцінки успішності своєї діяльності, задоволеність обраною професією і процесом діяльності.

ТОКСИЧНІ ПРОМИСЛОВІ ВІДХОДИ ЯК СУБСТРАТ ДЛЯ БІОСИНТЕЗУ ПОВЕРХНЕВО-АКТИВНИХ РЕЧОВИН *NOCARDIA VACCINII* ІМВ В-7405

Герштман А.Ю., Пирог Т.П.

Кафедра біотехнології і мікробіології

Національний університет харчових технологій,

м. Київ, Україна

gerartem@gmail.com

На сьогодні значно зростає інтерес до мікробних поверхнево-активних речовин (ПАР), що пов’язане з їх унікальними властивостями: здатності до емульгування та зниження поверхневого натягу, інтенсифікації розкладання ксенобіотиків та руйнування біоплівок, а також їх висока антимікробна та антиадгезивна активність [1].

Проте незважаючи на всі переваги мікробних ПАР, їх промислове виробництво обмежене високими затратами на біосинтез. Одним з шляхів здешевлення таких технологій є використання дешевих промислових відходів як субстратів для їх одержання.

Так, з кожним роком збільшуються об’єми утворюваних в результаті людської діяльності токсичних промислових відходів, що